

ALV 89

09-11 JULI

**Zomercongres
Maastricht**

Voordracht CVZ en SNC

Het landelijk bestuur draagt als congresvoorzitters (CVZ) voor:
Annabel Broer, Michiel Lemmers, Pauline Gerth van Wijk en Remco Vonk.

Het landelijk bestuur draagt als Stem- en Notulencommissie (SNC) voor: *Alexander van den Berg, Charissa Torralba, Dianne Jacobs, Goan Booij, Isa Luiten, Janne Dam, Marije Heerma, Richard Korpel, Sjirk Bruinsma*

Colofon

Dit is een uitgave van de Jonge Democraten ten behoeve van de 89^e Algemene Ledenvergadering der Jonge Democraten.

Samengesteld door *Sophie den Ouden*

Agenda ALV

Volgt

Hoe werkt een congres?

Het congres is de Algemene Ledenvergadering (ALV) van de Jonge Democraten. Drie keer per jaar vindt er een ALV plaats: tweemaal een meerdaags, politiek congres in de zomer en de winter, en een organisatorisch, eendaags congres in september. De ALV is het hoogste orgaan van de vereniging, het bestaat in principe uit alle leden. In de praktijk worden de termen 'ALV' en 'Congres' vaak gebruikt als synoniemen, maar meestal gaat de ALV alleen om de vergadering, terwijl het Congres over het hele congresweekend, inclusief eten, feest en gezelligheid gaat.

Binnen de JD wordt het 'one man, one vote' systeem gehanteerd, wat betekent dat ieder (betalend) lid mag stemmen en het woord mag voeren tijdens de ALV. Op die manier heeft elk lid invloed op de organisatorische en inhoudelijke koers van de vereniging. Er worden op de verschillende congressen namelijk allerlei inhoudelijke en organisatorische zaken besproken en bepaald. Bovendien vinden er verkiezingen plaats. Zo worden op het Zomercongres het Landelijk Bestuur, de DEMO-redactie en de Kascommissie verkozen.

Op de politieke congressen wordt er gediscussieerd over inhoudelijke onderwerpen. Dat gebeurt tijdens de behandeling van politieke moties, resoluties en amendementen.

Op het organisatorisch congres komende de organimo's (organisatorische moties), HR-wijzigingen, Statutenwijzigingen en de financiën uitgebreid aan bod. Het Septembercongres is verder het moment waarop het tijdens in de zomer verkozen Landelijk Bestuur haar beleidsplan presenteert.

Daarnaast zijn er altijd interessante gasten op congressen waarbij er altijd gelegenheid is voor discussie. Het congresfeest is bovendien een goede

gelegenheid om veel Jonge Democraten beter te leren kennen en (politieke) ervaringen en meningen met elkaar uit te wisselen.

Speciaal voor nieuwe leden

Voor nieuwe leden is een congres erg interessant. Het is een gelegenheid om te ervaren wat er speelt bij de Jonge Democraten en een hoop mensen te leren kennen. Voor het begin het congres is er om 09:30 een moment speciaal moment waarbij alles verteld wordt dat je over een congres moet weten. Als je nog vragen hebt tijdens het congres staan er altijd ervaren leden voor je klaar om te helpen.

Wat voor voorstellen zijn er?

Een voorstel kan worden ingediend door werkgroepen, Algemene Afdelingsvergaderingen, het Landelijk Bestuur of gewoon vijf leden. Over deze voorstellen zal tijdens het congres worden gestemd door de leden. De voorstellen die worden aangenomen bepalen wat de JD zoals vindt en doet. De regelingen voor het indienen van voorstellen vind je altijd in de laatste versie van het Huishoudelijk Reglement. Er zijn verschillende soorten voorstellen:

Wijzigingsvoorstellen HR & Statuten

Er kunnen wijzigingsvoorstellen voor het Huishoudelijk Reglement en de Statuten van de Jonge Democraten worden ingediend. Voor wijzigingen van de Statuten geldt een bijzondere stemprocedure in twee rondes.

Beleidsplan & Bestuursverantwoording

Het Landelijk Bestuur stelt elk jaar in de zomer een beleidsplan voor het komende jaar op. Verder legt het Landelijk Bestuur bij elk congres verantwoording af over het functioneren in de afgelopen periode en de

uitvoering van organimo's. Je kunt over het beleidsplan, of de uitvoering hiervan, vragen stellen tijdens het bestuursblok.

Organisatorische Moties (Organimo's)

Als leden het bestuur willen oproepen om iets te doen, gebeurt dat via een organimo. Het Landelijk Bestuur probeert organimo's altijd zo goed mogelijk uit te voeren. Naar aanleiding van het bestuursblok kunnen ook actuele organimo's worden ingediend. Dat kan tot drie uur na het bestuursblok.

Politiek Programma (PP)

In het Politiek Programma zijn de grote lijnen van de politieke standpunten van de Jonge Democraten opgenomen. Het Politiek Programma kan door middel van resoluties en amendementen tijdens de politieke congressen worden veranderd. Over het bestaande programma wordt niet gestemd op het congres. Kleine wijzigingen vinden plaats door middel van een amendement. Een resolutie dien je in als je meer dan één alinea wilt wijzigen, toevoegen of schrappen. Deze resoluties kunnen zelf ook worden geamendeerd. In dat geval worden eerst de amendementen behandeld, en vervolgens wordt over de resolutie als geheel gestemd.

Politieke Moties (PM's)

Over concrete zaken kunnen moties worden ingediend. Het gaat dan vaak om een concrete uitwerking van de algemene politieke ideeën. Politieke moties zijn ondergeschikt aan het PP. Terwijl politieke moties meestal gaan over zaken die al langer lopen, zijn de actueel politieke moties (APM's) geschikt om een uitspraak van het congres te vragen over een actuele politieke kwestie. Deze APM's hebben dan ook een latere inleverdeadline dan normale moties. Als wordt gesproken over moties gaat het meestal om politieke moties.

Moties van Orde

Een motie van orde is geen motie die vooraf moet worden ingediend, maar die tijdens het congres kan worden ingediend. Vind je bijvoorbeeld dat het congres te rumoerig wordt of vind je dat de behandeling van moties niet overeenstemt met de statuten, dan sta je op en roep je "Motie van Orde!". De congresvoorzitter zal je dan spreekrecht geven om je motie van orde toe te lichten. Daarna zal de voorzitter je motie overnemen of aan het congres ter stemming voorleggen.

Congresfunctionarissen: Het congres moet natuurlijk geleid worden. Hiervoor worden een aantal ervaren leden aangesteld die streng doch rechtvaardig, en met de nodige kwinkslagen, de zaak in het gareel proberen te houden.

Congresvoorzitters (CVZ): het congres wordt voorgezeten door onafhankelijke congresvoorzitters. Zij worden door het Landelijk Bestuur voorgedragen aan de Algemene Ledenvergadering om het congres technisch te leiden en hebben het recht om gedurende het congres, indien nodig, met aanpassingen van de tijden in de agenda te komen.

Stem- en Notulencommissie (SNC): de mensen die zich bezighouden met de stemming over de verschillende voorstellen. Ook tellen zij de stemmen die op de verschillende kandidaten voor bestuursfuncties en de DEMO worden uitgebracht. Daarnaast notuleren zij ook wat er zoal gezegd wordt tijdens de ALV.

HR-wijzigingen

HR01 Permanente Commissie van Beroep	
Onderwerp	Permanente Geschillencommissie
Indieners	[Landelijk Bestuur] Léonie Janssen, Sophie den Ouden, Jasper Klasen, Nikki Fredriksz, Jelrik Westra, Puck Rouffaer en Koen Reedijk
Woordvoerder	Jasper Klasen
Betreft	Hervorming HR naar een permanente Commissie van Beroep
Schrap:	<p>Artikel 29. De Geschillencommissie</p> <p>1. De Geschillencommissie treedt op bij conflicten op instelling van het Landelijk Bestuur of de Algemene Ledenvergadering.</p> <p>2. De Geschillencommissie bestaat uit een oneven aantal leden. Iedere betrokken partij wijst een lid aan. Indien dit geen oneven aantal commissieleden vormt, kiezen de aangewezen commissie leden een extra lid. De aanwijzing geschiedt binnen twee weken na instelling van de Geschillencommissie.</p> <p>3. De Geschillencommissie wordt automatisch opgeheven na het beslechten van het geschil, of het eindigen van de beroepsprocedure.</p>

<p>4. De Geschillencommissie spreekt tijdens haar onderzoek minimaal de betrokken partijen en het Landelijk Bestuur, ongeacht of zij een partij is.</p> <p>5. De Geschillencommissie brengt uiterlijk vier weken na installatie schriftelijk verslag uit van haar werkzaamheden aan de betrokken partijen en het Landelijk Bestuur.</p> <p>6. De uitspraak van de Geschillencommissie is voor alle betrokken partijen en het Landelijk Bestuur bindend.</p> <p>7. Elke betrokken partij kan binnen twee weken na de uitspraak beroep aantekenen door dit schriftelijk te melden bij het Landelijk Bestuur.</p> <p>8. Als een beroepsprocedure gestart wordt kunnen de betrokken partijen en het Landelijk Bestuur, ongeacht haarbetrokkenheid, de Geschillencommissie verzoeken een voorlopige regeling te treffen.</p> <p>9. Indien het geschil betrekking heeft op de financiën van de Jonge Democraten, of daar gevolgen op kan hebben, is de Geschillencommissie pas na overleg met de Kascommissie bevoegd tot het doen van een uitspraak of het treffen van een voorlopige regeling.</p> <p>10. Een beroep wordt behandeld bij de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering. De Algemene Ledenvergadering kan de uitspraak van de Geschillencommissie alleen bekrachtigen of verwerpen. Hierover wordt schriftelijk gestemd.</p> <p>11. Bij de behandeling van het beroep hebben de insteller van het beroep, het Landelijk Bestuur, de andere betrokken partijen en de Geschillencommissie spreekrecht in deze volgorde. Vervolgens kunnen leden vragen stellen. De insteller van het beroep krijgt het laatste woord.</p>

	<p>12. Als de uitspraak van de Geschillencommissie is verworpen, zal op verzoek van een betrokken partij direct een nieuwe Geschillencommissie worden ingesteld bestaande uit andere leden.</p>
Vervang door:	<p>Artikel 29 de Commissie van Beroep</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Er is een Commissie van Beroep, die uitspraak doet in een beroepsprocedure. 2. De Commissie van Beroep bestaat uit zes leden. 3. De Commissie van Beroep benoemt uit haar midden een voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter. 4. In afwijking van artikel 24 lid 4 van dit Reglement worden leden van de Commissie van Beroep op voordracht van het Landelijk Bestuur door de ALV verkozen volgens de methode van Bijlage A: Methode voor het verkiezen van personen in functie. 5. Het Landelijk Bestuur publiceert de voordracht uiterlijk zeven dagen voor aanvang van de Algemene Ledenvergadering. 6. Het lidmaatschap van Commissie van Beroep is niet verenigbaar met een functie in het Landelijk Bestuur, een Afdelingsbestuur of de Kascommissie. 7. In afwijking van artikel 24 lid 5 van dit Reglement worden leden van de Commissie van Beroep aanvankelijk voor een termijn van twee jaar verkozen. De maximale zittingstermijn is 4 jaar. 8. Voor ieder besluit van een orgaan van de JD kan beroep worden ingesteld, behoudens besluiten van de ALV en de Commissie van Beroep. Een beroep kan worden ingesteld door één of meer leden die belanghebbende zijn bij het besluit. De weigering om een besluit te nemen wordt gelijkgesteld met een besluit. 9. Beroep kan niet worden ingediend tegen besluiten van zuiver politieke aard.

	<ol style="list-style-type: none"> 10. Een bepaling in de Statuten, dit Reglement of een daaruit voortvloeiend reglement kan een beroepsmogelijkheid uitsluiten. 11. Beroepen kunnen tot 14 dagen na bekendmaking van een besluit worden ingediend bij de Commissie van Beroep of het Landelijk Bestuur. Het Landelijk Bestuur is verplicht een ingediend beroep door te zenden aan de Commissie van Beroep. Beroepen die na deze termijn worden ingediend zijn niet-ontvankelijk. 12. Ieder beroep wordt behandeld door vijf leden van de Commissie van Beroep, die niet direct betrokkenen zijn bij het besluit waar het beroep betrekking op heeft. Indien er meerdere leden betrokken zijn bij het beroep waar het beroep betrekking op heeft, zal het beroep behandeld worden door drie leden van de Commissie van Beroep. 13. Ten minste de voorzitter of de plaatsvervangend voorzitter moeten ieder ingediend beroep behandelen. Indien zowel de voorzitter als de plaatsvervangend voorzitter beiden direct betrokken zijn bij het beroep kiezen de overige leden van de commissie een interim voorzitter voor het betreffende beroep. 14. Zowel de indiener als het betrokken orgaan kunnen een wrakingsverzoek indienen voor leden van de Commissie van Beroep. De niet bij de wraking betrokken commissieleden toetsen het wrakingsverzoek en kunnen besluiten dat het betreffende lid geen zitting mag nemen in het beroep. 15. Het indienen van een beroep heeft geen effect op de werking van het betreffende besluit. Op verzoek of op eigen initiatief kan de voorzitter of plaatsvervangend voorzitter besluiten om de werking van het besluit te schorsen totdat de Commissie van Beroep uitspraak heeft gedaan in het geschil. 16. De Commissie van Beroep spreekt tijdens haar onderzoek minimaal de betrokken partijen en het Landelijk Bestuur. 17. Indien het beroep betrekking heeft op de financiën van de Jonge Democraten, kan de Commissie van Beroep advies vragen aan de Kascommissie.
--	---

	<p>18. De Commissie van Beroep toetst of:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. het bestreden besluit strijdig is met de wet, de Statuten, dit Reglement of een daaruit voortvloeiend reglement; en 2. een zorgvuldige belangenafweging plaats heeft gevonden. <p>19. De uitspraak strekt tot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. niet-ontvankelijkverklaring van het beroep; 2. ongegrondverklaring van het beroep, het besluit blijft dan van kracht; 3. gegrondverklaring van het beroep, waarna de Commissie zelf kiest of zij ofwel een vervangend besluit neemt dan wel het oorspronkelijke orgaan opdraagt een nieuw besluit te nemen; of 4. het voorleggen van het beroep aan de ALV, door middel van een Organisatorische Motie, wanneer de Commissie zichzelf niet bevoegd acht. <p>20. De Commissie van Beroep doet schriftelijk onherroepelijk en bindend uitspraak bij ieder ingediend beroep. Deze uitspraak vindt binnen 30 dagen na indiening plaats. Deze termijn kan worden verlengd indien de betrokken partijen hiermee instemmen. De uitspraak wordt slechts toegezonden aan het Landelijk Bestuur, de indiener(-s) en het orgaan dat het besluit genomen heeft.</p> <p>21. In een Reglement Beroep kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de Beroepscommissie en de beroepsprocedure.</p> <p>22. De Commissie van Beroep brengt jaarlijks verslag uit aan de ALV over het aantal behandelde zaken, haar uitspraak in dezen en de globale onderwerpen.</p>
Toelichting	<p>Het Landelijk Bestuur wil graag de procedure voor geschillen binnen de vereniging verduidelijken. We hebben gekozen voor een permanente geschillencommissie die we de Commissie van Beroep noemen.</p>

	<p>Voordelen dat dit systeem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het wordt voor leden veel makkelijker een geschil te starten, ze hoeven niet te wachten op het bestuur of de ALV. - Doordat de ALV de leden benoemen en deze leden langere tijd zitten heb je ook een orgaan waarbij neutraliteit een hoofdpunt is. - Er komt meer duidelijkheid over wat voor zaken een geschillencommissie behandelt en wat hun mandaat is in dergelijke zaken. <p>Meer aspecten van een geschilprocedure zijn hierin uitgewerkt, dit voorkomt onduidelijkheid in de procedure.</p>
--	---

Resolutie Digitalisering & Automatisering

RES01 Digitalisering & Automatisering 2.0	
Onderwerp	Volledige herziening hoofdstuk
Indieners	[Wergroep Digitalisering & Automatisering]
Woordvoerder	Bastiaan Smit
Betreft	PP Hoofdstuk 5: Digitalisering & Automatisering
Toelichting	<p>Met gepaste trots presenteren wij onze resolutie. In de afgelopen driekwart jaar heeft de werkgroep - grotendeels bestaand uit nieuwkomers! - hard gewerkt aan deze hoognodige update.</p> <p>Enkele noemenswaardige toevoegingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Meer aandacht voor burgers die momenteel dreigen te worden achtergelaten in de digitaliserende wereld. • Bedreigingen voor individuen, samenleving, economie, democratie, en rechtsstaat. • Digitale expertise, regie, en koploperspositie voor de overheid. • Strengere bescherming van burgers tegen de vaak buitenwettelijke informatie- en onderzoekszucht van overheidsorganisaties.

	<ul style="list-style-type: none"> • Handvatten voor de reële gevaren van toenemende automatisering. <p>Bij deze resolutie hoort tevens een regulier amendement op PP 14.4.1 over cyber-operaties.</p>
Type	Vervangen
Tekst 1	[PP H 5]
Tekst 2	Zie hieronder e.v.

5. Digitalisering & Automatisering

Elk aspect van ons leven krijgt in toenemende mate te maken met digitalisering en automatisering. De Jonge Democraten zien door deze technologische ontwikkelingen allerlei nieuwe kansen ontstaan, maar zijn zich tegelijkertijd bewust van de vele vraagstukken en valkuilen. Zij vinden het daarom belangrijk dat technologie op duurzame wijze de wereld verbetert voor alle mensen, in plaats van verschillen te vergroten en samenlevingen te ontwrichten.

Dat is echter niet vanzelfsprekend. Het razendsnelle tempo en internationale karakter van deze ontwikkelingen zorgen ervoor dat de samenleving continu achter de feiten aanloopt. Wet- en regelgeving heeft zorgwekkende moeite de technologische realiteit bij te benen, en digitale laaggeletterdheid onder burgers, ambtenaren en politici is een dringend probleem. Onze samenleving kan het zich niet langer veroorloven de aanpak van technologische vraagstukken voor zich uit te schuiven of aan anderen over te laten. De Jonge Democraten pleiten daarom voor een inhaalslag om de technologische kennis op alle niveaus en in elke sector drastisch te verbeteren, van de Tweede Kamer tot de bedrijfskantine en het klaslokaal. Dat is de enige manier om technologische vraagstukken te kunnen ondervangen, zowel nu als in de toekomst.

5.1. Veranderingen in de samenleving

In een steeds verder digitaliserende wereld is het ontbreken van digitale kennis en vaardigheden, zogenaamde 'digitale ongeletterdheid', een toenemend probleem. Door het hoge tempo waarin digitale vooruitgang plaatsvindt, blijven bepaalde delen van de samenleving achter qua kennis en vaardigheden. Hierdoor wordt het voor hen lastiger om te participeren in de samenleving. Zij ervaren hierdoor problemen in basale, dagelijkse bezigheden. De kloof met hen die makkelijker hun weg op de digitale snelweg kunnen vinden, wordt hierdoor steeds groter. De Jonge Democraten zien dat hierdoor situaties ontstaan die grote nadelen met zich meebrengen.

5.1.1. Participatie, kennis en vaardigheden

Een vooruitstrevende samenleving waarin grote groepen mensen achterblijven is niet rechtvaardig. Daarom vinden de Jonge Democraten dat naast goed onderwijs voor de jongste generaties, er stevig moet worden geïnvesteerd in de bijscholing van alle andere generaties. Hierbij mag niet worden vergeten dat digitale ongeletterdheid losstaat van leeftijd, opleidingsniveau, of achtergrond. Deze bijscholing dient grotendeels door de overheid te worden bekostigd, en moet actief worden gepromoot om zoveel mogelijk Nederlanders voor te bereiden op de toekomst.

Daarnaast mag de digitaliserende overheid geen onnodig hoge drempels voor burgers opwerpen. Vooruitgang is er immers voor de mens, en niet andersom. Daarom moeten alle vormen van de digitale overheid zo simpel en toegankelijk mogelijk zijn, en dienen analoge versies beschikbaar te blijven zolang een aanzienlijk deel van de maatschappij daar behoefte aan heeft.

5.1.2. Slimme apparaten en het Internet of Things

In onze leefomgeving worden steeds meer consumentenproducten verbonden met het internet, wat leidt tot het zogeheten 'Internet of Things'. Daarbij vergaren steeds meer slimme apparaten - van thermostaten tot horloges en van deurbellen tot koelkasten - in toenemende mate gevoelige informatie, zoals fitnessgegevens en de tijden dat iemand thuis is. De toenemende connectiviteit van apparaten brengt op deze manier een groot aantal veiligheids- en privacyrisico's met zich mee. De Jonge Democraten zijn van mening dat de leveranciers van deze apparaten verantwoordelijk

zijn voor het tegengaan van deze risico's. Daarnaast moeten verwerkers worden verplicht om gebruikers in begrijpelijke taal te informeren waarvoor zij gevoelige gebruikersgegevens gebruiken. Zonder expliciete toestemming mag deze informatie niet worden verwerkt of gedeeld, voor welke doeleinden dan ook.

Hiervoor dienen nieuwe criteria voor de Europese certificering van consumentenproducten te worden opgesteld en moeten er strenge industriënormen voor beveiliging komen. Zo moeten fabrikanten bij alle met internet verbonden elektronica de consument verplicht en toegankelijk voorlichting geven over het juist en veilig gebruik van het product, bijvoorbeeld door producten pas te laten werken wanneer de consument via een automatisch installatieproces een sterk wachtwoord heeft ingesteld.

Daarnaast vinden de Jonge Democraten dat er proactief moet worden opgetreden wanneer in deze producten kwetsbaarheden worden ontdekt. Belangrijke beveiligingsupdates dienen daarom binnen een redelijke termijn te worden uitgerold om consumenten te beschermen tegen aanvallen. Wanneer fabrikanten hier niet in voorzien terwijl dat redelijkerwijs wel van hen mag worden verwacht, vinden de Jonge Democraten dat er sprake is van nalatigheid waarbij in het uiterste geval de fabrikant van de Europese markten dient te worden geweerd.

5.2. Privacy- en gegevensbescherming

5.2.1. Privacy van burgers

De Jonge Democraten hebben privacy hoog in het vaandel staan. Wanneer de overheid over gegevens van burgers beschikt, heeft zij immers een vorm van controle in handen. Inbreuken op de privacy kunnen ervoor zorgen dat mensen een gevoel van controle ervaren. Wanneer zij zich beperkt voelen in hun vrijheid, kan dat tot gevolg hebben dat zij zichzelf censureren en daardoor niet meer van de gebaande paden af durven te wijken. In discussies over privacy wordt privacy vaak lijnrecht tegenover veiligheid gesteld. Dit is een valse tegenstelling waar politici zich niet in mee moet laten slepen. De Jonge Democraten stellen dat zonder privacy de vrijheid, en dus de veiligheid, van zowel individu als samenleving in gevaar komt. Daarom mag de overheid alleen de hoogstnodige gegevens verzamelen. De bescherming van privacy

mag volgens de Jonge Democraten nooit vergeten worden bij het opstellen van wet- en regelgeving.

5.2.2. Privacy van consumenten

De Jonge Democraten erkennen dat het bezitten van grote hoeveelheden consumentengegevens commercieel gezien het nieuwe goud is. Bedrijven kunnen deze gegevens gebruiken als onderdeel van hun verdienmodel of om hun concurrentiepositie te verbeteren door beter in te kunnen spelen op de markt. Het gebruik van consumentengegevens door bedrijven moet echter wel verantwoord, veilig, en met respect voor de privésfeer plaatsvinden. Dat is nog veel te vaak niet het geval, uit winstbejag of uit onwetendheid.

Daarom is een sterke consumentenbescherming nodig. Ten eerste moet de politiek duidelijke grenzen stellen aan wat wel en niet acceptabel is in de commerciële exploitatie van deze gegevens. De huidige grijze gebieden moeten verder worden teruggebracht. Ten tweede moeten bedrijven transparanter en begrijpelijker communiceren naar consumenten welke gegevens zij verzamelen, verwerken en voor commerciële doeleinden gebruiken. Enerzijds dienen bedrijven daarom laagdrempelige samenvattingen over de meest belangrijke doeleinden te tonen, zodat gebruikers een goed beeld hebben van wat er met hun gegevens gebeurt. Anderzijds mag in de uitgebreidere toelichting de informatie niet worden beperkt tot vage mededelingen, maar moet in hetzelfde detailniveau als dat de gegevens worden verzameld inzichtelijk worden gemaakt waarvoor deze gegevens worden gebruikt. Ten derde moeten consumenten betere voorlichting en meer keuze-opties krijgen om de controle te houden over hun eigen gegevens. Bedrijven moeten mensen beter in staat stellen om hier een bewuste keuze in te maken door expliciete en transparante voorwaarden op te nemen. Zo houdt de persoon over wie de persoonsgegevens gaan altijd zeggenschap over wat er met hun persoonsgegevens gebeurt.

Daarnaast moeten gegevens-portabiliteit en onderlinge compatibiliteit de norm worden, zodat consumenten eenvoudig hun gegevens bij een bedrijf mee kunnen nemen naar een concurrent. De nu nog vaak ingewikkelde bezwaarprocedures, verwijderverzoeken, en het intrekken van toestemmingen moeten toegankelijk worden gemaakt voor de gemiddelde consument.

5.2.3. Onderzoeken binnen de persoonlijke levenssfeer

Mensen die verdacht worden van ongewenst gedrag, fraude, of strafbare feiten worden relatief snel geconfronteerd met inbreuken op hun persoonlijke levenssfeer. Steeds meer organisaties binnen de overheid en de (semi)publieke sector menen dat zij onderzoeken mogen instellen tegen individuen terwijl dit vroeger uitsluitend het domein was van de veiligheids- en politiediensten. De Jonge Democraten maken zich ernstig zorgen over deze ontwikkeling. Zij vinden het daarom belangrijk dat er strengere en wettelijk vastgelegde regels worden opgesteld waarin wordt verduidelijkt onder welke omstandigheden, en in hoeverre, organisaties specifieke onderzoeksmethoden mogen gebruiken die de persoonlijke levenssfeer (kunnen) schenden. Ook dient voor alle organisaties wettelijk te worden vastgesteld om welke redenen de uit deze methoden verkregen gegevens mogen worden bewaard, en op welke termijn deze gegevens moeten worden vernietigd. In geen enkel geval mag een organisatie zich beroepen op een 'carte blanche' voor het bewaren van gegevens; de bewaar- en vernietigingstermijnen dienen alomvattend en strikt te worden gehandhaafd. Organisaties moeten daarnaast openbaar kenbaar maken welke onderzoeken zij uitvoeren als onderdeel van hun werkzaamheden, en burgers moeten te allen tijde via een online register kunnen inzien bij welke organisaties zij onderdeel zijn (geweest) van een onderzoek.

5.2.4. Gegevensbeveiliging

In de strijd tegen criminaliteit en terrorisme wensen opsporingsdiensten via 'backdoors', bewust veroorzaakte lekken in software, mee te kunnen lezen in digitale communicatie. Naar mening van de Jonge Democraten is dit ongegrond en onverstandig. Deze backdoors raken namelijk niet alleen criminelen maar alle gebruikers, en kunnen naast de autoriteiten ook door kwaadwillenden worden gebruikt. Ook encryptie, de veilige versleuteling van gegevens met behulp van algoritmes, mag niet worden afgezwakt om wat voor reden dan ook. Voor journalisten, activisten, advocaten, en patiënten is de beveiliging die encryptie biedt letterlijk van levensbelang.

5.3. Cyberweerbaarheid

5.3.1. Criminaliteit

In een steeds meer digitaliserende samenleving komt een toename van de hoeveelheid cybercrime niet als een verrassing. Opsporingsdiensten moeten over de middelen beschikken om ook in dit domein hand te haven, maar dit mag niet ten koste gaan van de grondrechten van burgers.

Tegelijkertijd mag misdaad nooit lonen. Het betalen van losgeld bij digitale afpersing houdt dit criminele verdienmodel in stand en biedt geen garantie dat de gegijzelde systemen worden bevrijd. Via beperkingen of boetes op het betalen van losgeld kan het voor gegijzelden onaantrekkelijk worden gemaakt om voor de criminelen te zwichten. Daarnaast is voorkomen altijd beter dan genezen. Het is daarom belangrijk dat alle organisaties in de (semi)publieke en vitale sectoren aan via wettelijk vastgelegde back-up-eisen voldoen zodat zij in veel mindere mate kwetsbaar zijn voor dergelijke aanvallen.

5.3.2. Spionage en sabotage

Het digitale domein wordt in toenemende mate gebruikt door verschillende internationale actoren voor spionage, sabotage en ondermijning van de samenleving. Daarbij zullen digitale wapens in de toekomst in toenemende mate worden ingezet. Ook tegen Nederlanders, want onze topklasse kenniseconomie met wereldwijde connecties maakt ons een favoriet doelwit. De Jonge Democraten vinden het daarom belangrijk dat de Nederlandse overheid de veiligheid van onze digitale infrastructuur en omgeving kan blijven waarborgen. Hiervoor is het noodzakelijk dat zowel de inlichtingen- en veiligheidsdiensten als Defensie investeren in een slagkrachtige defensieve cybercapaciteit. Het Nationaal Cyber Security Centrum fungeert daarbij als de spin in het web van de Nederlandse digitale veiligheid. Dat doet zij door de vitale en publieke sectoren periodiek te evalueren, de relevante overheden, bedrijven, en instellingen te ondersteunen bij het nemen van preventieve maatregelen, en informatie over nieuwe dreigingen te delen met alle sectoren. Bij grootschalige cyberincidenten coördineert het Centrum de incidentafhandeling om zo de dreiging zo snel mogelijk te beëindigen en de schade zoveel mogelijk te beperken.

5.3.3. Melden van beveiligingslekken

Een belangrijk middel voor een digitaal beveiligd Nederland is de regeling dat een goedwillende hacker zonder vrees voor vervolging een gevonden beveiligingslek kan melden bij de betreffende organisatie, de zogeheten Coordinated Vulnerability Disclosure. De wetgever, het Openbaar Ministerie en het Nederlandse bedrijfsleven dienen zich uit te blijven spreken vóór deze ontwikkeling, maar moeten tegelijkertijd duidelijke grenzen stellen aan wat een goedbedoelende hacker mag onderzoeken. Het binnen deze grenzen en tijdig melden van veiligheidslekken moet bij wettelijke grondslag toegestaan zijn, onder andere als uitzondering op de Wet Computercriminaliteit. Ook moet de overheid dit beleid breder onder de aandacht van de maatschappij brengen zodat meer organisaties en bedrijven dit beleid overnemen.

5.4. Big Tech en de platformeconomie

5.4.1. Techmonopolies

Recente technologische ontwikkelingen en explosieve groei hebben geleid tot het ontstaan van een verzameling van enorme techbedrijven. Deze techmonopolies overstijgen de landsgrenzen, kennen sterke netwerkeffecten, en gebruiken bijzondere bedrijfsmodellen. Deze combinatie leidt tot de verstoring van markten, verlamming van overheden, en schaadt consumenten. Het mededingingsrecht is op papier het sterkste overheidsinstrument om de door techmonopolies veroorzaakte problemen aan te pakken maar blijkt tot nu toe weinig effectief. De Jonge Democraten vinden het gebrek aan daadkrachtige handhaving uiterst zorgwekkend. Daarom zijn zij voorstander van het moderniseren en versterken van het mededingingsrecht. Zo moeten nieuwe handhavingsinstrumenten voortaan voorkomen dat techbedrijven serieuze concurrentie onmogelijk maken, zelfstandig de regels voor hele markten dicteren, en consumenten dwingen bij hen diensten af te nemen. In het uiterste geval worden techmonopolies opgeknipt naar losse bedrijven om zo de balans in de vrije markt te herstellen.

5.4.2. Desinformatie

Afgelopen jaren is gebleken dat 'Big Tech', de groep van grootste bedrijven uit de digitale technologiesector, niet alleen gigantische invloed op de markt maar ook op het publieke debat heeft. Iedereen kan berichten plaatsen waardoor het mogelijk is dat onware berichten worden verspreid voor politieke of economische doeleinden. Bovendien wordt informatie op deze platforms wezenlijk anders geconsumeerd dan voorheen. Waarheid en leugens zijn steeds moeilijker van elkaar te onderscheiden. Aanbevelingsalgoritmes, microtargeting, en bots leiden tot zelfbevestigende filterbubbels of zelfs radicaliserende echokamers. Deze ontwikkelingen hebben steeds meer impact op onze maatschappij, waaronder ook onze democratie, volksgezondheid, en veiligheid. De Jonge Democraten zien in de praktijk dat zelfregulering door platforms niet genoeg is. Een 'Ministerie van Waarheid' is evenmin wenselijk. In plaats daarvan pleiten zij voor een combinatie van Europese wet- en regelgeving, zelfregulering door Big Tech waarbij samengewerkt wordt met onafhankelijke factcheckers en onderzoeksjournalisten, en toezicht daarop door de rechter. Big Tech moet enerzijds hun eigen verantwoordelijkheid nemen, en anderzijds moet de politiek duidelijke ethische kaders en normen scheppen via Europese wet- en regelgeving.

5.4.3. Misleidende advertenties

Misleidende advertenties zijn volgens de Nederlandse Reclame Code verboden. Desondanks zien de Jonge Democraten dat het stelselmatig voorkomt dat advertenties op het internet misleidend zijn. Denk daarbij aan smartphone apps die niet-bestaande functies tonen, start-ups die onrealistische beloftes doen over de werking van een aangeboden product, en allerlei trucs waar je binnen korte tijd veel geld mee zou kunnen verdienen. Zulke advertenties beperken zich niet alleen tot obscure websites, maar zijn ook volop aanwezig op grote platforms zoals Facebook, YouTube, en Google Ads. Daarom vinden de Jonge Democraten dat er strengere eisen moeten worden gesteld aan de controle en handhaving door bedrijven die online advertentiemogelijkheden verkopen, zodat gebruikers niet langer worden geconfronteerd met misleidende advertenties met alle mogelijke gevolgen van dien.

5.5. Overheid en wetgeving

Bij het maken van nationale wet- en regelgeving dient rekening te worden gehouden met de internationale dimensie van digitalisering om tot handhaafbare regels te komen. Wanneer een digitale innovatie in Nederland verboden is en in het buitenland niet, is dit verbod met een kleine omweg alsnog te omzeilen. Desalniettemin benadrukken de Jonge Democraten dat ons land koploper moet blijven als het om het reguleren van digitale kwesties gaat. Daarom moet Nederland het initiatief nemen in onderhandelingen voor internationale verdragen voor het digitale domein, zodat ons land innovatief blijft in een veilige wereld.

5.5.1. Digitale overheid

Op het gebied van de digitaliserende overheid is er nog een wereld te winnen. De overheid loopt op digitaal gebied achter op het bedrijfsleven, en is vaak verre van voldoende toegankelijk voor burgers en ondernemers. De overheid moet juist een voorbeeld worden voor de rest van de samenleving. Zo zijn er nog grote slagen te maken in het online regelen van vergunningsprocedures, gemeentelijke dienstverlening, en aanvragen rondom werk en inkomen. De Rijksoverheid dient erop toe te zien dat dit zowel bij al haar organisaties als bij alle decentrale overheden gebeurt. Op de langere termijn wensen de Jonge Democraten dat het uitgebreide lappendeken aan digitale overheidsloketten worden samengebracht naar Ests model, tot één portaal voor burgers en één portaal voor bedrijven. Binnen deze portalen worden de berichtgeving, formulieren, en dienstverlening van alle overheidsorganisaties op elk bestuursniveau toegankelijk gemaakt, zodat er revolutionaire stappen kunnen worden gezet richting een laagdrempelig, persoonlijk, en transparant overheidsbestel.

5.5.2. Overheid, transparantie en open data

Nederlandse (semi)overheidsinstellingen moeten zo transparant en toegankelijk mogelijk gaan werken. Daarom wordt het via open source en met open data publiceren de norm, en wordt het in de praktijk toepassen daarvan ondersteund door de bijscholing van alle relevante medewerkers in de (semi)publieke sector. Door daarnaast te investeren in het toegankelijk, inzichtelijk en doorzoekbaar maken van niet-persoonlijke overheidsgegevens zet de overheid een standaard voor transparantie waar ook de rest van de maatschappij aan gehouden kan worden. Om de transparantie te bevorderen vinden de Jonge Democraten dat bij geautomatiseerde

besluiten, of bij besluiten gemaakt met behulp van een algoritme, de betreffende persoon hier altijd kennis van moet kunnen nemen. Daarom moet bij ingrijpende besluiten deze informatie actief worden gecommuniceerd, en kan voor overige besluiten bijvoorbeeld een besluiten-logboek worden bijgehouden die de betreffende persoon desgewenst kan inzien.

5.5.3. Een Ministerie van Digitale Zaken

Elke overheidsorganisatie op elk niveau heeft in toenemende mate te maken met digitalisering. Niet alleen in de dienstverlening naar burgers toe, maar ook bij de uitvoering van interne processen en het minimaliseren van veiligheidsrisico's. De huidige decentrale aanpak, waarbij elke organisatie verantwoordelijk is voor de eigen digitale infrastructuur, is echter omgeven door controversen. ICT-projecten bij de overheid zijn synoniem geworden met forse kostenoverschrijdingen, structurele personeelstekorten, jarenlang uitstel, onvoldoende beveiliging, organisatorische barrières, en desastreuze fouten. Daarom pleiten de Jonge Democraten voor het oprichten van een Ministerie van Digitale Zaken. Binnen dit ministerie worden in ieder geval het Bureau ICT-Toetsing, het Digital Trust Center, het Agentschap Telecom, de vele ICT-projectteams, en de Digitaliserings-strategie samengebracht. Tegelijkertijd wordt er geïnvesteerd in het fors verhogen van het aantal ICT-specialisten in vaste dienst bij de Rijksoverheid, om zodoende de huidige norm van dure uitbestedingen aan marktpartijen uit te faseren. De Minister van Digitale Zaken wordt daarmee verantwoordelijk voor de uitvoering van ICT-projecten, het reguleren van overheidsgegevens, en de cyberweerbaarheid van burgers en bedrijven.

5.5.4. Algoritmes bij de overheid

Steeds vaker worden overheidsbeslissingen genomen op basis van geavanceerde rekenmodellen, oftewel algoritmes. Deze zijn echter niet onfeilbaar: zowel computers als de mensen die met ze werken maken fouten. Zo kan een onschuldig iemand door een stukje code dat een verkeerde beslissing maakt plotseling schuldig lijken, terwijl de software geen entiteit is die je daarvoor verantwoordelijk kunt houden. Om die reden mag het nooit zo zijn dat een computer namens de overheid beslissingen neemt die ingrijpende gevolgen hebben voor individuen, anders dan lichte overtredingen. De werking van alle algoritmes die de overheid gebruikt om beslissingen te maken moet daarnaast openbaar en controleerbaar zijn, zodat derden en betrokkenen dergelijke beslissingen kunnen traceren en aanvechten. Dit betekent ook dat dergelijke rekenmodellen slechts dienen als hulpmiddel; een persoon zal altijd de uiteindelijke

beslissing moeten nemen en daarvoor verantwoordelijk zijn. Wanneer met behulp van een algoritme een besluit wordt genomen dat gevolgen heeft voor iemands leven, dan is transparantie over het genomen besluit noodzakelijk. Transparantie betekent ten minste dat de betreffende persoon moet worden geïnformeerd dat een algoritme is gebruikt, hoe algoritmes binnen de organisatie worden gebruikt, en waarom het algoritme dit besluit adviseerde.

5.5.5. Handhaving en toezicht

De verwerking van persoonsgegevens creëert onvermijdelijk aanzienlijke risico's voor discriminatie, gegevensmisbruik, en datalekken. De Jonge Democraten zijn van mening dat alleen met een stevig systeem van controles en waarborgen burgers tegen deze risico's kunnen worden beschermd. Toezichthouders krijgen het budget, de capaciteit, en het onafhankelijk mandaat om proactief onderzoeken te starten naar de inzet van algoritmes en de veilige verwerking van persoonsgegevens en om adequaat te reageren op meldingen van gegevensmisbruik. Tevens zien zij dat steeds meer handhavingszaken zich afspelen binnen de complexe Europese digitale interne markt. De lappendeken aan nationale toezichthouders moet daarom worden aangevuld, en waar nodig worden vervangen, met een Europese collega-dienst van de Autoriteit Persoonsgegevens. Dit centrale orgaan zal ingrijpen bij zaken waar meerdere lidstaten bij betrokken zijn en zal nationale toezichthouders bijstaan en ontlasten bij het toezicht op de Big Tech.

De Jonge Democraten constateren daarnaast dat veel burgers en bedrijven nog niet goed op de hoogte zijn van hun privacyrechten en -plichten. Bovendien zijn burgers zich te weinig bewust van wat er gebeurt met hun gegevens. Hier zien de Jonge Democraten een grote rol weggelegd voor de Rijksoverheid en het maatschappelijk middenveld. Er dient voortdurend te worden geïnvesteerd in privacy-wijsheid, bijvoorbeeld via het onderwijs, publiekscampagnes, en verplichte jaarlijkse bijscholing voor medewerkers die gegevens verwerken.

5.5.6. Automatisering en verantwoordelijkheid

In toenemende mate spelen er vraagstukken over de verantwoordelijkheid voor volledig geautomatiseerde processen, zoals wanneer een zelfrijdende auto een ongeluk veroorzaakt. Het is lastig om één lijn te stellen in vraagstukken als deze. De Jonge Democraten denken daarom dat het belangrijk is om in dit soort gevallen

aansluiting te zoeken bij al bestaande wetgeving en rechtspraak die betrekking hebben op vergelijkbare 'ouderwetse' gevallen in de 'offline wereld'. Deze kwesties dienen van geval tot geval bekeken te worden.

5.6. Auteursrecht

Dankzij de digitale revolutie is het eenvoudiger geworden om snel en gemakkelijk toegang te krijgen tot films, muziek, boeken, en software. Op dit moment kunnen de rechthebbenden op een intellectueel eigendom, zoals de auteurs, geld verdienen dankzij het exclusieve recht dat zij bezitten op de exploitatie van hun werk. Tegelijkertijd worden er veel bestanden gratis op internet verspreid door niet-rechthebbenden. De Jonge Democraten hechten zowel waarde aan het belang de belangen van consumenten van toegang tot informatie als aan dat die van auteursrechthebbenden op het kunnen profiteren van hun werk en creaties of andere houders van een intellectueel eigendom. Zij keuren daarom een langdurig exclusief recht van auteurs, maar tegelijkertijd ook het zonder toestemming van de rechthebbenden uploaden en downloaden van auteursrechtelijk beschermde content door niet-rechthebbenden, af.

Als auteursrechten te snel vervallen, krijgen auteurs geen kans hun investering terug te verdienen en winst te maken. Indien zulke rechten echter te lang blijven bestaan, wordt het teren op het verleden beloond en kunnen anderen geen afgeleide werken maken. Dat kan ten koste gaan van nieuwe innovaties en culturele ontwikkelingen. De Jonge Democraten pleiten voor het behoud van het auteursrecht tot 20 jaar na het overlijden van de maker.

Naast de lengte, is ook de bescherming van het auteursrecht van belang. De Jonge Democraten zien de informatievrijheid als uitgangspunt en keuren het daarom af om iedere gebruiker van andermans auteursrecht per definitie te bestempelen als crimineel. Pas wanneer een persoon stelselmatig inbreuken pleegt en daarvan hun beroep maakt zou de schending van het auteursrecht de strafrechtelijke sfeer ingetrokken dienen te worden.

Tegelijkertijd moeten kleine auteurs worden ondersteund in het beschermen van hun auteursrecht. Daarom zijn de Jonge Democraten voorstander van het verstrekken van subsidies aan belangenorganisaties die hun auteursrechten behartigen. Ook vinden de

Jonge Democraten dat werken die auteursrechtelijk zijn beschermd, die door personen in hun vrije tijd zijn gemaakt, nooit door de werkgever toegeëigend kunnen worden.

Resolutie Onderwijs & Wetenschap

RES02 Resolutie Wetenschap	
Onderwerp	Resolutie Wetenschap
Indieners	[Werkgroep Onderwijs en Wetenschap] Alesha ten Berge, Koen Blokland, Lars Bon, Emma Dolmans, Chevy van Dorrestein, Floris Ephraim, Lukas Gerber, Marije Gieskes, Silke van Helden, Arnout Helwig, Margot Heselmans, Bram van den Heuvel, Stijn van Hulzen, Brian Jacobs, Soufian Kappe, Kimberly Kho, Steven Klijn, Paula Kraanen, Jan Willem Leeuwma, Joeri van Raaij, Evie Rasing, Tino van Rossum, Shadya el Shafi, Julian Talma, Maron Theunis, Evelijn Thijssen, Gijs Toussaint, Jente de Vries, Mees Walter, Ingrid Weerts, Hester van Wessel, Justus Weustink, Coen de Witt Wijnen, Sanne Zandvoort, Jan Willem het Lam en Jelt Pekaar.
Woordvoerder	Jan Willem het Lam
Betreft	PP Hoofdstuk 3.2: Wetenschap
Toelichting	Met gepaste trots presenteren wij onze resolutie. In de afgelopen driekwart jaar hebben mensen binnen en buiten de werkgroep hard gewerkt aan deze hoognodige update. Enkele noemenswaardige toevoegingen:

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Meer aandacht voor de werkdruk en de arbeidsomstandigheden in de wetenschap 2. Een duidelijke visie op de financiering van wetenschap 3. Erkenning voor de cruciale rol van het bedrijfsleven in onze wetenschap 4. Meer focus op de internationale samenwerking en de voorwaarden waaronder deze succesvol kan plaatsvinden. 5. Meer aandacht voor pluriformiteit in de wetenschap, het nut en de implementatie daarvan. <p>Hopelijk zijn jullie allemaal net zo blij met het eindresultaat als wij.</p> <p>Bij deze resolutie horen een ook een aantal amendementen, waarover wij graag de mening van het congres horen.</p>
Type	Vervangen
Tekst 1	[PP H 3.2]
Tekst 2	Zie hieronder e.v.

3.2. Wetenschap

De waarde van wetenschap valt moeilijk te overschatten. Zij speelt een essentiële rol bij vrijwel alle vooruitgang in de wereld. De Nederlandse samenleving verder ontwikkelen kan niet zonder een goed uitgeruste, adequaat gefinancierde en diverse wetenschappelijke sector. De wetenschappelijke sector is voldoende zelfregulerend om zichzelf te organiseren, maar publieke en private instellingen kunnen alleen excelleren wanneer het overheidsbeleid hen daartoe in staat stelt.

3.2.1. Wetenschappers in het publieke debat

In tijden met een overvloed aan informatie hebben experts de belangrijke functie om het kaf van het koren te scheiden. De Jonge Democraten vinden het daarom noodzakelijk dat de maatschappelijke zichtbaarheid van wetenschap bevorderd en vergroot wordt. Kennisinstellingen moeten toegankelijk communiceren en continu het debat aangaan, binnen én buiten de universiteit. Het takenpakket mag echter niet te groot worden. Instellingen moeten beleid ontwikkelen dat meer variatie en een betere balans in de werkzaamheden van wetenschappers toestaat. De overheid heeft de taak om waar nodig instellingen (financieel) te ondersteunen bij het vergroten van hun rol in de maatschappij. Bovendien moeten niet-wetenschappelijke publicaties die bijdragen aan de maatschappelijke zichtbaarheid van wetenschap mee worden gewogen in de functiebeoordeling van onderzoekers.

Vrije toegang tot informatie (open access) en hoge transparantie moeten streefwaarden zijn van de wetenschappelijke sector. Wanneer onderzoeksresultaten, de onderliggende data en discussie hierover openbaar toegankelijk zijn, kunnen deze elkaar versterken en leiden tot beter vervolgonderzoek. We zijn er groot voorstander van om, binnen de grenzen van de privacywetgeving, publicaties van publiek gefinancierd onderzoek vrij toegankelijk te maken en het openbaar beschikbaar maken van onderzoeksdata te verplichten. Om publiceren toegankelijk(er) te maken zouden wetenschappelijke tijdschriften zonder winstoogmerk moeten werken.

3.2.2. Arbeids(markt)positie van wetenschappelijk personeel

Wetenschappelijk personeel komt structureel tijd tekort om kwalitatief goed onderwijs en onderzoek te kunnen bieden. De studentenaantallen groeien, maar de omvang van het wetenschappelijke personeel groeit niet mee. Er liggen te veel taken op het bordje van de docent, waardoor de kwaliteit van het onderwijs en de persoonlijke begeleiding van studenten onder druk staat. Tegelijkertijd is de publicatiedruk erg hoog, waarbij ook nog eens te veel gestuurd wordt op kwantiteit in plaats van kwaliteit.

Dit is geen duurzame strategie. Het hoger onderwijs wordt steeds meer een broedplaats voor psychische klachten. Er zijn daarom dringend aanvullende middelen nodig om extra wetenschappelijk personeel aan te nemen en extra zekerheid te bieden aan dat personeel. Vaste contracten moeten de regel worden, zodat wetenschappelijk personeel niet van tijdelijk contract naar tijdelijk contract gaat en moet concurreren

met collega's. Veel kennis gaat verloren wanneer een instelling iemand na een paar jaar geen vast contract kan geven. Extra aandacht is daarbij nodig voor de arbeidsrechtelijke positie van (beurs)promovendi, zodat zij dezelfde arbeidsrechten hebben als de rest van het wetenschappelijke personeel.

Het is vooral te danken aan de enorme toewijding van het personeel dat Nederlandse kennisinstellingen nog steeds tot de wereldtop behoren. Om ervoor te zorgen dat Nederland tot de wereldtop blijft behoren, steunen wij de ontwikkeling om meer hoogleraren met een onderwijsprofiel aan te stellen. Deze hoogleraren worden aangesteld op basis van hun onderwijsprestaties en niet alleen op basis van hun onderzoeksprestaties. Zij kunnen zich vooral richten op onderwijs, wat anderen weer de ruimte geeft om meer met onderzoek bezig te zijn.

3.2.3 Financiering

De in de vorige paragraaf genoemde problematiek wordt grotendeels veroorzaakt door het financieringsmodel van de wetenschap. Zo zijn wetenschappers sterk afhankelijk van en moeten onderling concurreren om beursaanvragen. Onderzoekers zijn onnodig veel tijd kwijt aan deze beursaanvragen. Dit gaat ten koste van onderzoekstijd. De Jonge Democraten vinden dat kwalijk en ondersteunen daarom de volgende punten.

De Jonge Democraten willen graag naar een structurelere bekostiging, waarin wetenschappers meer vrijheid en zekerheid krijgen. Hierdoor kan de onderzoekskwaliteit groeien, omdat onderzoekers niet langer alleen direct relevant (toegepast) onderzoek hoeven te doen. Er komt meer ruimte voor fundamenteel onderzoek, welke vaak pas later haar waarde bewijst. Via de tweede en derde geldstroom kan nog steeds gestimuleerd worden dat onderzoekskennis in de praktijk gebracht wordt (kennisvalorisatie).

Alle vormen van wetenschap hebben hun waarde en verdienen voldoende financiering. Vanwege een tekort aan bèta-wetenschappers is het begrijpelijk dat hier veel in wordt geïnvesteerd. Dit moet echter niet ten koste gaan van de alfa- en gammawetenschappen, waar de financiële druk onevenredig hoog is. De Jonge Democraten pleiten ervoor deze scheefgroei recht te trekken, zonder daarbij andere domeinen te beperken.

Om meer budgetzekerheid te geven vinden wij dat 3% van het BBP besteed moet worden aan R&D-uitgaven (Research & Development), in lijn met het Europese streefgetal. Het behalen van deze norm kan alleen met de hulp van de financiering vanuit het bedrijfsleven en private geldschietters. De overheid moet daarom een klimaat faciliteren waarin het voor het bedrijfsleven aantrekkelijk is om in R&D te investeren. Hierbij mag de wetenschappelijke onafhankelijkheid nooit in gevaar komen. Binnen deze normering mag het aandeel voor hogeronderwijsinstellingen niet krimpen.

3.2.4. Internationale samenwerking

Globalisering en de daarmee samenhangende complexe, vaak mondiale uitdagingen vereisen internationale samenwerking. Internationale samenwerkingsverbanden moeten daarom ten volste worden benut en gestimuleerd. Europese en mondiale uitwisselingsprojecten (bv. het Erasmusprogramma) moeten toegankelijk zijn voor onderzoekers en studenten, zodat lokale expertise internationaal tot zijn recht kan komen, en vice versa. Zowel het vergaren als het delen van kennis moeten speerpunten zijn van onderzoekers en overheden. Hierbij staan de Jonge Democraten voor een eerlijke kennisdeling die leidt tot een grotere gezamenlijke kennis om grensoverstijgende problemen aan te pakken. Daarbij is het vanwege mogelijk misbruik van wetenschappelijke kennis door andere mogendheden wel van belang een zorgvuldige afweging te maken welke kennis wel of niet gedeeld wordt.

Om internationale samenwerking te bevorderen zijn de Jonge Democraten voorstander van een internationaal onderzoeksplatform waarop publiek gefinancierd onderzoek vrij toegankelijk is. Dit initiatief, bij voorkeur kosteloos te gebruiken, draagt bij aan een betere verspreiding en inbedding van wetenschappelijke kennis. Het auteursrecht wordt behouden om de concurrentiepositie van Nederlandse onderzoekers te waarborgen.

Internationalisering is van invloed op de concurrentiepositie van Nederland in de wereld. Deze kan worden bevorderd door talent en expertise ruimte te bieden en te investeren in onderwijs en wetenschap, zodat organisaties en bedrijven zich in Nederland gaan vestigen.

3.2.5. Pluriformiteit

Een eenzijdige blik op de inhoud en de werkwijze van wetenschappelijk onderzoek kan een vertekend en onvolledig beeld geven. Het is daarom belangrijk dat onderzoekers en onderzoeksgroepen een realistische afspiegeling zijn van de veelzijdige perspectieven van de maatschappij. Wij zijn daarom voorstander van meer multi- en interdisciplinair onderzoek, zodat gestimuleerd wordt om onderwerpen vanuit meerdere kanten te belichten.

Zolang Nederland slecht scoort op internationale ranglijsten op het gebied van inclusiviteit in de wetenschap zijn extra maatregelen nodig. Om meer pluriformiteit te creëren, moeten studenten, promovendi en postdocs van verschillende achtergronden allereerst structureel worden betrokken bij het maken van wetenschapsbeleid. De Jonge Democraten vinden daarnaast dat Nederland moet deelnemen aan Europese initiatieven die zich inzetten voor meer diversiteit in de wetenschap. Ten derde moeten onderzoeksvorstellen anoniem behandeld worden, tenzij aannemelijk gemaakt kan worden dat de kenmerken van de aanvrager relevant zijn bij de beoordeling.